

Michel Spitse en Shirley Groot Zevert zetten in Australië in op hoge melkprijs

De hele zomer groen gras

De Nederlanders Michiel Spitse en Shirley Groot Zevert vertrokken in 1998 naar Australië om op hun eigen bedrijf koeien te kunnen melken. Ze werken nu met een bedrijfssysteem dat vanwege seizoenstoelagen een hoge melkprijs per liter oplevert.

tekst **Ivonne Stienezen** foto-impressie www.veeteelt.nl

Op het melkveebedrijf van de familie Spitse in Nullaware in het zuidoosten van Australië is het de hele zomer groen, ondanks de droogte in deze regio. Vijf grote beregeningsinstallaties zorgen daarvoor. De grootste pivot (beregengingsarm) met een diameter van 500 meter, maakt een halve cirkel. 'Die ene installatie kan al 45 hectare beregenen. Dat zijn tien percelen', legt Michiel Spitse uit. 'De melkveestapel van 900 koeien krijgt na elke melkbeurt een nieuw perceel, de percelen zijn gemiddeld ruim vier hectare.'

Michiel Spitse en zijn vrouw Shirley Groot Zevert wonen sinds 1998 in Australië. Op de has in Dronten leerden ze elkaar kennen, beiden niet afkomstig van een melkveebedrijf. 'In 1997 hebben we een jaar gereisd en gewerkt in Nieuw-Zeeland en Australië. Toen we terug waren in Nederland, hebben we de knoop doorgehakt om in Australië een bedrijf te beginnen', vertelt Michiel. Omdat Australië geen melkrechten kent, was het goedkoper om daar een eigen bedrijf te starten.

'In Portland kochten we ons eerste bedrijf, met 140 koeien. In 2003 zijn we verhuisd, we kregen de kans om hier in Nullaware een groter bedrijf te kopen.' Inmiddels is het bedrijf nog verder uitge-

breid, onlangs kocht Spitse 91 hectare, aansluitend aan de huiskavel. Ook het gezin Spitse werd in deze periode gevormd, Michiel en Shirley kregen drie kinderen.

Elke nacht beregenen

De beregeningsinstallaties bepalen voor een groot deel het bedrijfssysteem bij Spitse. Van de 401 hectare kunnen de veehouders 185 hectare beregenen. Hierdoor kan Spitse het hele jaar door melken en in de zomer profiteren van de toeslagen op het melkgeld. Op de meeste bedrijven in hun regio staan in deze periode de koeien droog. 'In november, begin december begint de droge zomerperiode. Maar we beginnen in oktober al met beregenen om het grondwatervniveau op peil te houden. Elke avond om elf uur springt de tijdsklok van het beregeningssysteem aan en om zeven uur 's ochtends gaat deze weer uit. Dat zijn de tijden dat we profiteren van de goedkopere nachtstroom,' legt Michiel uit. De lange armen met de sproeikoppen draaien om het vaststaande centrum heen, de hoeveelheid water die ze afgeven, hangt af van de draaisnelheid. Gemiddeld krijgt elk stuk beregende grond om de drie dagen acht millimeter water. De koeien lopen het hele jaar buiten, er

is geen stal. In de zomer en lente kuilt Spitse het overvloedige gras in, het gewonnen kuilvoer voeren de veehouders in de winter bij, dan is de grasgroei beperkt door de lagere temperaturen.

Krachtvoer krijgen de koeien in de vorm van gerst, gevoerd in de melkstal. Elke vijf dagen wordt een nieuwe vracht gerstekorrels van dertig ton afgeleverd. Spitse heeft zelf een molen om de hele korrels te pletten. De hoeveelheid graan die de koeien krijgen, is gebaseerd op de melkproductie, met een maximum van 2,4 ton per koe per jaar. 'Door het graan komen de koeien graag naar de melkstal toe, het hek van de wei gaat met een tijdschakelklok open en 70 procent staat 's ochtends al in de wachtruimte.'

De melkstal staat wel onder een dak, het is een 55 standsbuitenmelker van DeLaval. Tijdens elke melkbeurt zijn er twee melkers actief. De een melkt de eerste helft van de koeien, terwijl de ander de koeien haalt. Op de helft wisselt men van taak. Michiel verzorgt het melken samen met het personeel, in totaal vier fte. Een melkbeurt duurt 4,5 uur, inclusief het schoonmaken.

Spitse werkt met twee afkalfseizoenen per jaar. Vanaf 15 mei en vanaf 15 november beginnen de inseminatieseizoenen. Gedurende acht weken worden zo veel mogelijk koeien geïnsemineerd, de inseminator komt dan elke ochtend langs. Koeien die niet drachtig worden, maar wel voldoende melk produceren, krijgen in de volgende inseminatieperiode nog een kans. De afkalfseizoenen zijn dan vanaf februari en eind augustus.

Voorsorteren op A2-melk

Het belangrijkste fokdoel van de holsteinveestapel is goed beenwerk. Spitse

Michiel Spitse

In 1998 vertrokken Michiel Spitse en Shirley Groot Zevert naar Australië om hun eigen melkveebedrijf te beginnen. De droom is gerealiseerd, met hun drie kinderen hebben ze een bloeiend melkveebedrijf opgebouwd in het zuidoosten van Australië, 250 km ten westen van Melbourne.

Aantal koeien:	900, 420 stuks jongvee
Melkproductie:	7,5 miljoen liter
Hoeveelheid land:	401 hectare
Te beregenen land:	185 hectare

legt uit: 'Het nadeel van een bedrijf als het onze zijn de afstanden die de koeien dagelijks moeten afleggen, zo'n vijf tot zes kilometer per dag. Zeker in de winter, als het nat is, heeft het beenwerk veel te lijden. Daarom moeten de koeien gewoon uitstekende klauwen en benen hebben. Daarnaast willen we koeien fokken met een gemiddelde grootte, goede uiers en prima vet- en eiwitgehalten.' Spitse gebruikte voorheen veel Europese en Amerikaanse stieren, zoals Cricket, Ormsby, Bertil, Big Winner, Levi en Freddy. 'Maar de laatste twee jaar zijn we overgestapt op grazingstieren van CRV Ambreed, bijvoorbeeld Overdrive, Holler en Stravaganza. Die passen toch beter bij ons systeem, ze zijn geselecteerd op het grazen en veel lopen.' De vaarzen van deze stieren hebben nog niet gekalfd, ze zijn wel iets kleiner dan hij gewend was, maar verder kan Spitse nog niet zeggen welke effecten dit heeft gehad.

Hij kiest nu bovendien alleen nog maar voor stieren die A2-melk vererven. Koeien met deze natuurlijke genetische variant geven melk met het A2-type bèta-caseïne. Deze melk is geschikt voor mensen die 'gewone' melk niet goed verteren. 'Op dit moment is er hier nog geen uitbetalingssysteem voor dit type melk, maar zodra dat er wel is, verwachten we een veestapel te hebben die volledig A2-melk levert. Op dit moment kost het me niets extra's en er is voldoende keuze in stieren die het A2-gen vererven. Maar in de toekomst verwacht ik hiermee wel extra melkgeld te verdienen.'

In het huidige boekjaar 2013-2014 (1 juli tot 30 juni) verwacht Spitse een melkprijs van 38 eurocent te realiseren. In 2012-2013 was dat 31 cent, in zijn provincie Victoria realiseerde de gemiddelde veehouder 29 cent. In totaal levert de 900-koppige veestapel van Spitse jaarlijks 7,5 miljoen kg melk met 508.000 kg 'milk solids', het totale gehalte aan vet en eiwit.

Focus op ruwvoer

Voor de toekomst wil Spitse vooral de eigen ruwvoervoorziening veiligstellen en niet afhankelijk zijn van anderen. 'In periodes met schaarste kunnen de prijzen voor voer zomaar verdubbelen. Daarom hebben we die extra 91 hectare bijgekocht, niet om meer koeien te houden. Daarnaast gaan we proberen de technische resultaten verder te verbeteren, zoals een optimale grasbenutting, 65 procent van het totale rantsoen is gras, en een beter bevruchtingspercentage.'

De droom van de familie Spitse is uitgekomen. 'In Nederland was er geen gelegenheid om een melkveebedrijf te starten. Natuurlijk zijn er wel momenten dat het moeilijk is dat je zo ver weg woont van de rest van je familie, maar we zijn nog steeds erg tevreden met de beslissing om een melkveebedrijf in Australië te gaan runnen. Daarom hebben we ook geen "herdmanager", we vinden het werk zelf veel te leuk.' |

Van boven naar beneden:

- In de 55 standsbuitenmelker worden tijdens het seizoen de koeien ook geïnsemineerd
- Spitse gebruikt alleen nog stieren die het gen vererven voor A2-melk
- De ronde balen kuilgras worden in een lange slurf gewikkeld
- De beregeningsinstallatie zorgt ervoor dat er ook in de droge zomer voldoende gras groeit

